

[S. Rasmussen.]

ste vil gøre, hvad man kan, for at opfylde de Forpligtelser, som man er gaaet ind paa. Dermed siger jeg ikke, at ikke andre vil dette. Jeg mener ogsaa, det er noget, der har været til Gavn for Landbruget, at alle Erhverv har været indstillet paa, at den Kredit, man gav Landmanden, i Regelen blev honoreret, idet jeg tror, at den Kredit, som Landbruget gennem Aarene har faaet, baade de faste Prioriteter og nu desværre i de senere Aar den store, løse Gæld, i Opgangstiden har været til umaadelig Gavn for Landbruget. Det følger dog af sig selv, at naar Forholdene har udviklet sig, saaledes som de nu har, og Landbrugets Indtægter er svundet ind til det halve — i enkelte Tilfælde maaske til en Trediepart —, vil det i mange Tilfælde være ganske umuligt at opfylde de Forpligtelser, man har paataget sig.

Naar der nu fra alle Sider, ogsaa i det høje Folketing, er vist Landbruget den Imødekommenhed, som jeg synes ligger i det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, ønsker jeg straks at sige, at jeg for min Part vilde sætte umaadelig megen Pris paa, om et Lovforslag som det, der foreligger her, muligvis efter en Behandling i et Udvalg, kunde blive enstemmig vedtaget; jeg synes ogsaa, man har Lov til at haabe dette efter de Udtalelser, der er fremsat af de forskellige Ordførere.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Bestemmelser eller paa de Udtalelser, der er fremkommet fra anden Side. I Fjor stemte vi imod et Lovforslag af lignende Art som dette, men i Aar vil vi ligesom vore Meningsfæller i det andet høje Ting indtage en anden Stilling, idet vi vil undlade at stemme om det foreliggende Lovforslag. Grunden hertil er den, at Forholdene i Landbruget i den mellem-liggende Tid har udviklet sig i en saadan Retning, at vi ikke ønsker at lægge Hindring i Vejen for Vedtagelsen af et Lovforslag, som man fra anden Side anser for en Haandsrækning til Landbruget i denne vanskelige Tid. Naar vi ikke vil stemme imod det foreliggende Lovforslag, er det ogsaa begrundet i, at det i Sammenligning med det Lovforslag, der forelaa i Fjor, indeholder adskillige Forbedringer.

Med Hensyn til Kautionsforpligtelserne, som vi særlig er gaaet ind for, glædede det mig at høre, at den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) ansaa det for rigtigt, at der var nogen Kautionsforpligtelse, naturligvis hvis Kautionen kunde skaffes frivilligt, han var imod, at Kautionsforplig-

telsen var lovfæstet. Hvis man virkelig skal hjælpe en Mand gennem en Foranstaltning som den, her er foreslaaet, synes jeg imidlertid, der maa være en Kautionist, som kender Forholdene nøjere.

Det er blevet hævdet, at Ejendoms-skyldvurderingerne ikke er ens over hele Landet. Det tør jeg ikke bestemt paastaa de er, men jeg vil hævde, at vi i Over-skyldraadet har en Instans, der, om den gør sin Pligt, i hvert Tilfælde til en vis Grad sørger for, at Ejendomsskyldvurderingerne kommer til at ligge ens. At man gennem et Akkordudvalg skulde kunne naa til mere ligelige Vurderinger, tvivler jeg meget paa, og derfor er jeg ikke Tilhænger af, at Akkordudvalget faar saa stor Indflydelse, som Venstre ønsker der skal tillægges det. Jeg er vis paa, at et saadant Akkordudvalg vil give Anledning til større Vilkaarlighed.

Jeg mener, det er en Forbedring, at man er gaaet til at forhøje Procenten til 35, ligesom jeg mener, det er en stor For-del, at det bestemmes, at andre 35 pCt. stilles i Bero for det Tilfælde, at Tiderne bliver bedre for Landbruget. Det vilde være ganske urigtigt, og jeg tror tillige, det vilde være imod de allerfleste Land-mænds Ønske, om de skulde kunne slutte en Akkord paa det nuværende Tidspunkt og saa efter nogle Aars Forløb indvinde maaske en endda ret stor Gevinst paa de andre Erhvervs Bekostning. Derfor hilser jeg med Glæde, at denne Bestemmelse er blevet sat ind i Lovforslaget.

Den største Indvending, mit Parti har at gøre mod hele denne Lovgivning, er, at man her indfører Lovbestemmelser for Landbruget, som man slet ikke har haft før, slet ikke har kendt til før. Vi tror ikke paa, at de vil hjælpe paa Landbrugets Rentabilitet, og det tænker jeg heller ikke, man rigtig tror paa fra anden Side. Jeg lagde Mærke til en Udtalelse af det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), som sagde, at Gælden skal og maa ned. Deri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem, men saadan som Forholdene stiller sig for Landbruget i Øjeblikket, vil man selv med den Nedskrivning af Gælden, der her kan blive Tale om, slet ikke naa at gøre Landbruget rentabelt — derom tror jeg ogsaa at det ærede Medlem og jeg er enige. Man maa sikkert fra alle Sider erkende, at Landbrugets Gæld er blevet saa stor, at Landbruget under de Forhold, vi nu lever under, ikke er rentabelt, men man maa ogsaa erkende, at Skatter og Udgifter er svulmet stærkt op.